

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

Wielkanoc 2007 r.

ISSN 1732-6885

ZMARTWYCHWSTAŁ PAN – ALLELUJA!

Kościół wspomina misterium męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa podczas świąt Wielkanocy, a jego radosne echo rozbrzmiewa przez następne dni; śpiewa *alleluja*, bo Chrystus triumfował nad złem i śmiercią. «Obchody Paschy, zgodnie z datą kalendaryzową – stwierdza papież, św. Leon Wielki – przypominają nam o wiecznym święcie, wychodzącym poza wszelki czas ludzki». «Obecna Pascha – mówi dalej – jest cieniem przyszłej Paschy. Oto dlatego ją obchodzimy, by przez doroczne święto mieć udział w święcie, które będzie trwało wiecznie».

Radość tych dni obejmuje cały rok liturgiczny i w sposób szczególny odnawia się w niedzielę, w dzień poświęcony wspomnieniu zmartwychwstania Pańskiego. W tym dniu, który jest niczym «mała Pascha» każdego tygodnia, zgromadzenie liturgiczne zebrane na Mszy św. wyznaje w Credo, że Pan zmartwychwstał trzeciego dnia, i dodaje, że oczekujemy «wskreszenia umarłych i życia wiecznego w przyszłym świecie». W ten sposób wyrażona zostaje prawda, że wydarzenie, jakim jest śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, stanowi centrum naszej wiary. Na tym właśnie przesłaniu opiera się i z niego wyrasta Kościół. Św. Augustyn przypomina wyraźnie: «Najmilsi, rozważmy zmartwychwstanie Chrystusa: w istocie tak jak Jego Męka oznaczała nasze stare życie, tak Jego zmartwychwstanie jest sakramentem nowego życia. (...) Uwierzyłeś, zostałeś ochrzczony: stare życie umarło, zabite na krzyżu, pogrzebane w chrzcie. Stare życie zostało pogrzebane: niech wstanie nowe. Żyj dobrze: żyj tak, byś żył, abyś, kiedy umrzesz, nie umarł» (*Sermo Guelferb.*, 9, 3.).

Przekazy ewangeliczne, opowiadające o ukazaniu się Zmartwychwstałego, zwykle kończą wezwaniem do przezwyciężenia wszelkiej niepewności, do konfrontowania wydarzenia z Pismami, do głoszenia, że poza progiem śmierci Jezus żyje wiecznie i jest źródłem nowego życia dla wszystkich, którzy wierzą. Tak jest, na przykład, w przypadku Marii Magdaleny (por. J 20, 11-18), która znajduje otwarty

i pusty grób i natychmiast ogarnia ją lęk, że ciało Pana zostało zabrane. Wówczas Pan woła ją po imieniu, i w tym momencie dokonuje się w niej głęboka przemiana: przygnębienie i zagubienie przepadają się w radość i entuzjazm. Pospiesznie podąża do apostołów i mówi: «Widziałam Pana» (J 20, 18). Otóż to: kto spotyka zmartwychwstałego Jezusa, zostaje wewnętrz-

nie przemieniony; nie można «zobaczyć» Zmartwychwstałego, jeśli się w Niego nie «uwierzy».

Prośmy Go, by zwołał każdego z nas po imieniu i tym samym nas nawrócił, otwierając na «wizję» wiary. Wiara rodzi się z osobistego spotkania z Chrystusem zmartwychwstałym i stając się porywem odwagi i wolności, pozwala wołać głośno światu: Jezus zmartwychwstał i żyje na wieki. Oto misja uczniów Pana w każdej epoce i również w naszych czasach: «Jeśli więc razem z Chrystusem powstaliście z martwych – wzywa św. Paweł – szukajcie tego, co w górze (...). Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi» (Kol 3, 1-2).

Nie oznacza to, że mamy stronić od codziennych obowiązków i nie interesować się sprawami ziemskimi; oznacza to raczej, że mamy ożywiać wszelkie ludzkie działania jak nadprzyrodzone tchnienie; oznacza, że mamy stawać się radosnymi

zwiastunami i świadkami zmartwychwstania Chrystusa, żyjącego na wieki (por. J 20, 25; Łk 24, 33-34)...

Pascha Jednorodzonego Syna jest wydarzeniem, w którym Bóg objawia w pełni samego siebie, swą moc, która zwycięża moce śmierci, moc trynitarną Miłości. Maryja Panna, która miała wewnętrzną udział w męce, śmierci i zmartwychwstaniu Syna i u stóp krzyża stała się Matką wszystkich wierzących, niech pomoże nam pojąć tę tajemnicę miłości, która przemienia serca i pozwala nam w pełni zaznawać radości paschalnej, byśmy mogli ją potem przekazywać ludziom trzeciego tysiąclecia.

Fragmenty przemówienia papieża Benedykta XVI podczas audiencji generalnej z 19 IV 2006 r.

„A właśnie za wszystkich umarł Chrystus po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nas umarł i zmartwychwstał”.
(2 Kor. 5,15)

Chrystus zmartwychwstał, abyśmy mieli pewność, że prawda zawsze zwycięża, że dobro jest silniejsze od zła, że miłość jest wieczna, że żadne brzemię przeszłości, żaden ucisk teraźniejszości, ani żaden lęk o przyszłość nie mogą nas już oddzielić od miłości Chrystusa.

Stalego trwania w atmosferze wielkanocnej radości i nadziei oraz obfitych darów Zmartwychwstałego Pana

z radosnym Alleluja życzą księża duszpasterze i redakcja.

TWYM ZMARTWYCHWSTANIEM ŻYJE!...

*Twym zmartwychwstaniem żyję! Ono śmierć
Mojego życia w Twoje życie zmienia –
I oddech Twój rozszerza moją pierś,
I światłość Twa mać ciemność rozpromienia.*

*I jestem pełen Ciebie! Czuję: Ty
Stanąłeś we mnie – i trwasz zmartwychwstały –
I Twoją krwią tętno krwi mojej drży,
I hańba ma jest pełna Twojej chwały!*

*Grobowca mego odrzucony kamień,
Zrzucone śmierci mego życia pęta
I Ty podnosisz w mym ramieniu ramie,*

*I w głosie hańby mej brzmi moc Twoja święta –
I Tyś jest we mnie – a ja w Tobie, Panie!
I żyję Twoim wielkim zmartwychwstaniem*

Wojciech Bąk

PROMIENIE NADZIEI

Okres Wielkanocy to czas nadziei. Choć ciągle jeszcze tkwi w nas strach, bolesna świadomość grzeszności, to już zaczyna przebijać światło, zaczyna dziać się coś nowego, coś, co jest ponad nastrojami naszego codziennego życia. Obojętnie czy jesteśmy weseli czy smutni, pełni ufności czy niewiary,

spokojni czy wściekli, mocny strumień Bożej obecności przenika głębiej niż fale naszego umysłu i serca. Wielkanoc daje świadomość, że Bóg jest z nami, nawet kiedy Jego obecności nie możemy bezpośrednio zauważyć. Wielkanoc przynosi dobrą nowinę: choć myślimy, że na świecie jest coraz gorzej, Szatan został już pokonany. Wielkanoc pozwala nam głosić, że chociaż Bóg wydaje się bardzo odległy, a my wciąż jesteśmy zajęci mnóstwem błahych spraw, nasz Pan idzie z nami drogą i wyjaśnia nam Pisma. Tak więc wiele jest promieni nadziei, które rzucają światło na nasze życie.

Henri J.M. Nouwen

BOŻE MIŁOSIĘRDZIE

Biała Niedziela, kończąca oktawę Wielkanocy, jest obchodzona jako Niedziela Miłosierdzia Bożego. W sposób spontaniczny wierni oddawali szczególnie cześć Miłosierdziu w tę niedzielę już od czasu II wojny światowej. Oficjalnie święto to, listem na Wielki Post w 1985 roku, ustanowił najpierw w swojej diecezji metropolita krakowski kard. Franciszek Macharski.

Następnie inni biskupi wprowadzali święto w swoich diecezjach. W roku 1995, na prośbę Episkopatu, Stolica Apostolska wydała dekret zezwalający na obchodze-

nie tego święta we wszystkich diecezjach Polski, przy zachowaniu przepisów liturgicznych obowiązujących w tym dniu. Oczywiście takie świętowanie Białej Niedzieli swój początek ma w objawieniach s. Faustyny.

Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia (Dz. 299) – powiedział do niej Pan Jezus. Te i podobne słowa powtarzają się

w *Dzienniczku* przynajmniej 14 razy. Jak bardzo przesłanie zawarte w objawieniach s. Faustyny jest aktualne, pokazują słowa z encykliki *Dives in misericordia*. Jan Paweł II pisze: „Umysłowość współczesna, może bardziej niż człowiek przeszłości, zdaje się sprzeciwiać Bogu miłosierdzia, a także dąży do tego, ażeby samą ideę miłosierdzia odsunąć na margines życia i odciąć od serca ludzkiego. Samo słowo i pojęcie »miłosierdzie« jakby przeskadzało człowiekowi, który poprzez nieznaną przedtem rozwój nauki i techniki bardziej niż kiedykolwiek w dziejach stał się panem”.

Czasy dzisiejsze to czasy wolnego rynku i konkurencji. A więc słowem-wytrychem, tym, o co chodzi w życiu, staje się sukces, wygrana. Pochwała sukcesu naciera na nas z każdej strony, jest wszechobecna. To oczywiście kształtuje nasze życie, sposób myślenia, oceniania siebie i innych. Tak właśnie miłosierdzie jest odsuwane na margines naszego życia, odrywane od naszego serca. A przecież życie oddane sukcesowi jest życiem nieludzkim. Życie, w którym miłosierdzie jest tylko filantropią, luksusem, na który może sobie pozwolić człowiek dopiero po osiągnięciu sukcesu, nie jest życiem chrześcijańskim.

Wobec takiej sytuacji dzisiaj świat, a więc także każdy z nas, potrzebuje odnowienia tajemnicy Boga miłosiernego. Potrzebujemy doświadczyć Bożego miło-

sierdzia, bo tylko ten, kto doświadczył miłosierdzia, może nim żyć. Tylko gdy potrafimy całym sercem uwierzyć w Boże miłosierdzie, zdołamy przywrócić postawie miłosierdzia należne, a więc centralne miejsce w naszym życiu.

Jaka jest zależność między miłosierdziem i sprawiedliwością? W narastającym klimacie konkurencyjności zmienia się samo pojęcie sprawiedliwości. Sprawiedliwość pojmujemy coraz bardziej bezosobowo i formalnie: jest to zgodność z obowiązującym prawem. Takie pojmowanie sprawiedliwości nie zawiera w sobie miłosierdzia. Wręcz przeciwnie – miłosierdzie zaczyna być pojmowane jako odejście od zasad sprawiedliwości.

Tymczasem biblijne pojęcie sprawiedliwości jest inne. Biblijny ideał sprawiedliwości koncentruje się na człowieku, a nie na prawie: Sprawiedliwy jest najpierw Bóg – a Jego sprawiedliwością jest właśnie miłosierdzie, następnie za sprawiedliwego jest uważany ten człowiek, który jest miłosierny. Człowiek o zatwardziałym sercu w żaden sposób nie może zostać uznany za sprawiedliwego, choćby wypełnił wszystkie przepisy prawa. W Biblii miłosierdzie jest sercem sprawiedliwości. Tylko miłosierdzie jest sprawiedliwe wobec człowieka.

Ks. Jan Słomka
– *Opoka*

*Gdybyś nie zmartwychwstał,
Chryste, Panie,
do kogo byśmy poszli,
aby odkryć jasność
Bożego oblicza?*

*Gdybyś nie zmartwychwstał,
nie trwalibyśmy razem
w poszukiwaniu Twojej komunii
i nie znajdowalibyśmy u Ciebie
przebaczenia, świeżości źródeł.*

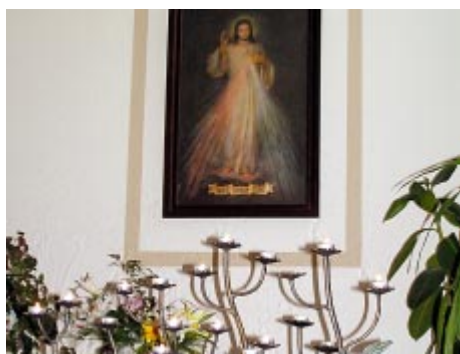
*Gdybyś nie zmartwychwstał,
skąd czerpalibyśmy energię,
aby do końca życia iść za Tobą
i stale na nowo Cię wybierać?*

brat Roger z Taizé'

Św. Siostra Faustyna **– Myśli wyszukane**

Boże wielkiego miłosierdzia, któryś raczył nam zesłać Syna swego jednorodzonego jak największy dowód niezgłębionej miłości i miłosierdzia, nie odrzucasz grzeszników, ale z niezgłębionego miłosierdzia swego otworzyłeś i im skarb, z którego czerpać mogą w obfitości nie tylko usprawiedliwienie, ale wszelką świętość, do jakiej dusza dojść może. Ojczy wielkiego miłosierdzia, pragnę, aby wszystkie serca zwróciły się z ufnością w nieskończone miłosierdzie Twoje. Nikt się nie usprawiedliwi przed Tobą, jeżeli nie towarzyszyć mu będzie niezgłębione miłosierdzie Twoje. Kiedy nam odsłonisz tajemnice swego miłosierdzia, wieczności będzie za mało, aby Ci za to należycie podziękować.

* * *

Miłosierdzie Twoje przechodzi umysł aniołów i ludzi razem, i chociaż mi się zdaje, że mnie nie słyszysz, jednak ufność moją położyłam w morzu miłosierdzia Twego i wiem, że nie będzie zawiedziona nadzieja moja.

* * *

Miłosierdzie Boże jest nigdy niezgłębione i niewyczerpane, jak jest niezgłębiony sam Bóg. Chociażbym użyła najsilniejszych słów na wypowiedzenie tego miłosierdzia Boga, niczym to wszystko jest z rzeczywistością, jakim ono jest.

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE **W NASZEJ PARAFII**

– **Droga Krzyżowa** była odprawiana w każdy piątek Wielkiego Postu w następującym porządku:

7¹⁵ – dla seniorów, 16³⁰ – dla dzieci, 17¹⁵ – dla dorosłych i 19⁰⁰ – dla młodzieży.

Droga Krzyżowa dla młodzieży była przygotowywana i prowadzona przez ks. **Michała Pieńkowskiego** i Młodzieżową

z parafii p.w. Św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Sławięcicach. Tematami rozważań była analiza postaw uczestników drogi krzyżowej Chrystusa i przeniesienie tych postaw i reakcji w realia dzisiejszego świata, w naszą codzienność.

W niedzielę 25 marca nabożeństwo Gorzkich Żalów zostało ubogacone przez

udział chóru i orkiestry „Kędzierzyńskiej Filharmonii Młodych” pod dyrekcją dyrektora Szkoły Muzycznej pana **Gotfryda Włodarza**. Rozważania pasyjne ks. Zbigniewa zostały ujęte w ramy muzyki pasyjnej sławnych mistrzów: Pergolesiego, Haendla, Mozarta, Bacha i Albiniego. Na zakończenie nabożeństwa ks. proboszcz podziękował młodym wykonawcom i życzył im, aby zawsze kroczyli drogą piękną i dobrą, które są wartościami tak rzadko zauważanymi w dzisiejszej rzeczywistości.

Radę Parafialną. Tematyka rozważań poszczególnych nabożeństw odzwierciedlała to, co jest aktualne w życiu nie tylko młodych ludzi, ale i w życiu rodzinnym oraz społecznym. Oto tematy poszczególnych rozważań:

- O dobrym wyborze,
- Śladami Jana Pawła II,
- Rozmowa matki z nienarodzonym dzieckiem,
- Kobieta – siedem grzechów kobiety,
- Mężczyzna – siedem grzechów mężczyzny.

– **Gorzkie Żale**, w czasie których kazania pasyjne głosił ks. **Zbigniew Siemionow**

Wiele ważnych spraw działo się we wspólnocie ministranckiej w ostatnim czasie. Podzielę się nimi jako uczestnik.

1. W sobotę 17 lutego odbył się w Bierawie piłkarski turniej ministrancki oraz turniej tenisa stołowego. Można było startować w trzech grupach wiekowych. Jedynym naszym sukcesem było zwycięstwo najstarszych ministran-

tów, którzy wygrali z kolegami z Pogorzela i będą reprezentowali dekanat kędzierzyński w rozgrywkach diecezjalnych. Oby, jak w 2006, zostali Mistrzami Diecezji, czego im życzymy.

2. W sobotę 24 lutego w naszej parafii obchodziliśmy Dekanalny Dzień Skupienia Liturgicznej Służby Ołtarza. Wszystko rozpoczęło się Mszą świętą koncelebrowaną przez dziekana kędzierzyńsko-kozielskie-

go ks. **Jacka Potemę**, diecezjalnego duszpasterza LSO ks. **Damiana Jurczaka** oraz księży z dekanatu. Słowo Boże głosił ks. Damian, który dzieląc się swoimi wspomnieniami z czasów służby ministranckiej, kierował naszą uwagę na radosne, pobożne i gorliwe wykonywanie zaszczytnych

funkcji przy ołtarzu. Po Eucharystii, w salkach Domu Parafialnego, był skromny poczęstunek i czas na koleżeńskie rozmowy. Następnie w kościele został wyświetlony film przedstawiający najważniejsze momenty liturgii poświęcenia naszego kościoła. Po filmie dziekan dokonał wręczenia dyplomów i pucharów za zwycięstwa i za udział w turnieju ministranckim. Spotkanie zakończyło się adoracją i eucharystycznym błogosławieństwem. W spotkaniu wzięło udział 130 ministrantów, którym towarzyszyło 8 kapłanów.

3. W każdą sobotę marca, również w naszym Domu Parafialnym, odbywał

się Dekanalny Kurs Lektorski, w którym wzięło udział 35 ministrantów. Spotkania zostały uwieńczone egzaminem i uroczystą Mszą świętą w sobotę 31 marca. W czasie Eucharystii ksiądz dziekan Jacek Potempa wprowadził kandydatów w posługę lektora.

4. Wielki Czwartek jest świętem ministranckim. Tego dnia spotykamy się w katedrze opolskiej na Mszy świętej, koncelebrowanej przez biskupów i księży z całej diecezji. Przybywają na tę Mszę świętą ministranci, lektorzy, a nawet dziewczyny służące w wielu parafiach. Biskup wręcza dyplomy uznania dla najgorliwszego ministranta z każdej parafii. Wielki Czwartek 5 kwietnia 2007 będzie kolejnym pięknym spotkaniem dla wszystkich ministrantów naszej opolskiej diecezji!

tekst: **Adam Graczyk**
zdjęcia: **D.K.**

Myśli św. o. Pio o Bożym Miłosierdziu

Moją przeszłość, o Panie, powierzam Twemu Miłosierdziu; moją terażniejszość – Twojej Miłości; moją przyszłość – Twej Opatrzności!

* * *

Miejmy zawsze w pamięci to, że gdyby Pan miał nas sądzić zgodnie ze ścisłą sprawiedliwością, prawdopodobnie nikt z nas nie byłby zbawiony. Sprawmy zatem, by ucałowały się sprawiedliwość i pokój, a osiągniemy to, jeśli zawsze będziemy wybierać raczej miłosierdzie niż

sprawiedliwość, na podobieństwo naszego Ojca niebieskiego.

* * *

Czy nie od dłuższego już czasu pochałeś Pana? Czy nie kochasz Go w chwili obecnej? Czy nie pragniesz kochać Go na zawsze? A zatem: nie lękaj się! Nawet gdybyś popełnił wszystkie grzechy tego świata, Jezus powtarza: „Odpuszczone są ci liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowalesz”!

* * *

Bardzo dobrze zdaję sobie sprawę z tego, że nikt nie potrafi kochać Boga w sposób zasługujący, lecz kiedy ktoś czyni wszystko, co potrafi, i ufa boskiemu miłosierdziu, to dlaczego Jezus miałby odtrącić kogoś, kto tak Go szuka? Czy nie nakazał nam kochać Boga całą mocą jaką posiadamy? A zatem, jeśli oddałeś i poświęciłeś Bogu wszystko, co potrafisz, to dlaczego się lękasz? Czy nie jest to naprawdę stratą czasu, jeśli nad tym się rozwodzisz, czyż nie jest to spiskiem spreprowowanym przez nieprzyjaciela naszego zbawienia?

DIECEZJALNE REKOLEKCJE NADZWYCZAJNYCH SZAFARZY KOMUNII ŚW.

W dniach od 2 do 4 marca br., w odbudowanym z całkowitej ruiny kompleksie pałacowo-parkowym w Kamieniu Śląskim, stanowiącym Sanktuarium św. Jacka, odbyły się rekolekcje nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. z diecezji opolskiej. W rekolekcjach wzięło udział 57 szafarzy i 2 siostry zakonne z Chrzęstowic, upoważnione do pełnienia tej funkcji. Z naszej parafii w rekolekcjach uczestniczyli: **Karol Barth, Jerzy Jaksiewicz, Konrad Kempa, Tadeusz Kucharski, Zdzisław Niewadzisz i Andrzej Smusowicz.**

Rekolekcje prowadził wicedyrektor opolskiego Radia PLUS, ks. **Krzysztof Faber.**

Jak żyć, aby we współczesnej rzeczywistości być nadzwyczajnym szafarzem Komunii św., a przede wszystkim być chrześcijaninem – katolikiem w zmieniającej i laicyzującej się Europie, w której chrześcijaństwo rozmywa się coraz bardziej. Zanika bowiem poczucie grzechu i winy, co prowadzi do zniszczenia sumienia. Ksiądz rekolekcionista podkreślał znaczenie krzyża w życiu chrześcijanina.

Bez przyjęcia krzyża na swe barki i naśladowania Chrystusa nie możemy dostąpić zbawienia. Dla dzisiejszego człowieka znak krzyża może posiadać trojaki znaczenie, może być:

- znakiem zgorzenia i obrazy dla wyznawców innych religii,
- modną ozdobą czy elementem dekoracji,
- przedmiotem adoracji, uwielbienia i czci, narzędziem zbawienia.

Dla nas szafarzy rekolekcje są umocnieniem w tej wyjątkowej i specyficznej służbie Kościołowi.

Na zakończenie rekolekcji dyrektor Sanktuarium, ks. **Erwin Mateja**, zapoznał nas z historią i odbudową tego wyjątkowego pałacu, w którym przyszedł na świat św. Jacek, którego 750. rocznicę śmierci będziemy obchodzili w tym roku.

tekst: **szafarz Konrad**

zdjęcia: **szafarz Tadeusz**

DRUGA ROCZNICA ŚMIERCI PAPIEŻA JANA PAWŁA II

Módlmy się o rychłą kanonizację naszego Ojca Świętego i za Jego wstawiennictwem już teraz upraszamy potrzebne łaski.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI PARAFIALNEGO KLUBU HDK ZA 2006 ROK

Działalność klubu w roku 2006 przebiegała podobnie jak w roku ubiegłym. Głównym założeniem działalności klubu jest pozyskiwanie krwi dla lecznictwa i ratowania życia oraz pozyskiwanie nowych honorowych dawców krwi – szczególnie

Miesiąc	Ilość oddających krew	Ilość oddanej krwi w litrach
Luty	22	9.90
Maj	20	9.00
Lipiec	29	13.05
Wrzesień	34	15.30
Listopad	48	21.60
Razem:	153	68.85

wśród młodzieży, która ukończyła 18. rok życia. Organizujemy akcje honorowego oddawania krwi w naszym domu parafialnym.

W roku 2006 przeprowadzono 5 akcji honorowego oddawania krwi, a rezultat akcji zilustrowano w tabeli.

Od czerwca 2006 roku opiekunem naszego klubu jest ks. **Wojciech Modelski**, który zastąpił dotychczasowego naszego opiekuna – ks. proboszcza **Edwarda Bogaczewicza**.

Członkowie klubu spotykają się, w pierwsze poniedziałki miesiąca w domu parafialnym, omawiając bieżące sprawy klubu. Zorganizowano również spotkanie członków klubu z rodzinami na pieczeniu kiełbasy dnia 06.11.br., a 20.12.br. zorganizowano rodzinne spotkanie opłatkowe z udziałem naszego opiekuna ks. Wojciecha i ks. proboszcza Edwarda.

Klub nasz był 26.11.06. organizatorem Wojewódzkiego Spotkania Krwiodawców z okazji Dni Honorowego Krwiodawstwa. Z tej okazji odprawiono Mszę św. w intencji krwiodawców i ich rodzin, było to już czwarte takie spotkanie zorganizowane przez nasz klub. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele wielu klubów z pocztami sztandarowymi, członkowie Zarządu Okręgu PCK z Opola i Rejonowego z Kędzierzyna-Koźla oraz członkowie Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa.

Zorganizowano loterię fantową, z której dochód jest przeznaczony na pokrycie kosztów uroczystości i wykonania dla naszego klubu sztandaru, który planujemy zakupić na 10. rocznicę naszego powstania, która przypadnie 11 lutego 2008 roku.

Sprawozdanie sporządził:
Brunon Fedyna

Aktualne informacje Parafialnego Zespołu CARITAS

Dary żywnościowe z Unii Europejskiej

Rok 2006. CARITAS Diecezji Opolskiej wziął udział w dystrybucji darów Unii Europejskiej. Dary z Centrali CARITAS kierowane były poprzez Rejony do PZC. Do naszej parafii trafiło 15 ton żywności: ryż, makaron, mleko, mąka, kasza, ser, cukier. Dary dzielone są według przepisów określonych przez CARITAS Diecezji Opolskiej. Wszystko jest dokumentowane, a osoby pobierające dary muszą okazać dokument z numerem PESEL.

W roku 2007 również jest i będzie podejmowana akcja podziału darów.

W dniach od 26–28.02.2007 PZC wydał pierwszą partię żywności. Była mąka, cukier, ser żółty i ser topiony. Żywność była wydawana przez trzy dni w godzinach od 14⁰⁰–20⁰⁰. Pierwsze osoby, aby zając kolejkę, pojawiły się już o 6⁰⁰ rano. Tym razem – **643 osoby** otrzymały pomoc żywnościową. Dla osób samotnych poważnie chorych, nie mających rodzin, niewidomych, wolontariuszki donoszą do domów żywność otrzymaną z UE. PZC zawsze przypomina, aby osoby, na które będzie pobierana żywność, posiadały dowód osobisty lub książeczkę RUM (zawierają PESEL oraz adres zamieszkania). Przestrzegając tych zaleceń spokojnie i bez przeszkód otrzymują żywność. Problem pojawia się wtedy, kiedy przychodzący nie posiadają stosownych dokumentów. Chcąc wymóc wydanie żywności, osoby takie uciekają się do wyzwisk

i obrażenia (na różny sposób) wolontariuszek PZC. Poczujemy się jedynie tym, że są to w sumie marginalne zachowania – o których niestety i pomimo wszystko – długo pamiętamy.

Światowy dzień Chorych

11.02 – to Dzień Chorych. Z tej okazji odwiedziłyśmy 57 chorych z naszej Parafii. PZC przyjął zasadę, że w tym dniu odwiedza chorych, którzy już nie wychodzą z domu. Nazwiska tych parafian poznajemy poprzez księży i szafarzy, którzy docierają do nich z Komunią świętą. Parafian tych traktujemy z wielkim szacunkiem, łącząc się z nimi w ich cierpieniu, samotności i chorobie, nie tylko w tym uroczystym dniu.

Osoby chore można również zgłosić indywidualnie, podczas śródowych
dokończenie na str. 7

dokończenie ze str. 7

dyżurów Parafialnego Zespołu CARITAS, w godzinach od 17⁰⁰-18⁰⁰. Posiadając takie informacje, również i ich odwiedzimy z paczuszką słodyczy i z dobrym sercem nie tylko z okazji Międzynarodowego Dnia Chorych.

Współpraca

z Szkolnym Kołem CARITAS

Grono niosących miłosierną pomoc powiększyło się o młodzież gimnazjalną! Jest to piękna wiadomość, tym bardziej, że dopiero w trzeciej szkole w naszej diecezji takie koło powstało! Młodzi spotykają się i podejmują swoje akcje we współpracy z Parafialnym Zespołem CARITAS. Współpraca ta przynosi coraz bardziej widoczne owoce. Dziękujemy Młodym za pomoc w akcji „świeca wigilijna”, za zbierane fundusze, zwłaszcza na dożywianie dzieci i młodzieży w świetlicach szkol-

nych, za opiekę nad dzieckiem afrykańskim... dziękujemy **pani Anecie** i wszystkim Młodym za ich piękne serca!

Stały dyżur

w każdą środę od 17⁰⁰ do 18⁰⁰ dyżurujemy w Domu Parafialnym, do którego wchodzi się wejściem od strony Policji. Zapraszamy!

Informacje przekazała
Przewodnicząca PZC **Brygida Kaniak**

Pielgrzymka parafialna szlakiem sanktuariów świętokrzyskich

Trasa wiedzie przez: Jędrzejów, Kałków-Godów, Wąchock, Skarżysko-Kamienna, Święty Krzyż i Kielce.

Termin: 15 - 16 czerwca

Zgłoszenia w kancelarii w godz. urzędowania.

PRZEŻYJMY TO WSPÓLNIE

Kwiecień

5 - 7 Triduum Paschalne

8 Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

9 Poniedziałek wielkanocny

Msze św. w porządku niedzielnym.

14 18.00 Sakrament Bierzmowania

15 Święto Miłosierdzia Bożego

25 18.00 Msza św. w intencji Apostolatu Margaretka.

29 15.00 Msza św. w intencji Wspólnoty Krwi Chrystusa.

Maj

3 NMP Królowej Polski

Msze św. w godz. 6.30, 8.00, 10.00 w intencji Ojczyzny,

19.00 Msza św. w intencji rodzin naszej parafii,

- Msza św. zbiorowa w różnych intencjach - I czwartek m-ca.

4 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu - I piątek m-ca.

6 Dzień Wieczystej Adoracji Parafialnej

15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych,

- Msza św. w intencji ks. proboszcza w 28. rocznicę święceń kapłańskich.

7 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych z wypominków - I poniedziałek m-ca.

10 19.00 Msza św. w intencji Radia Maryja i Telewizji Trwam.

25 19.00 Msza św. w intencji ks. Jarosława Krężel w 11. rocznicę święceń kapłańskich.

27 Ześlanie Ducha Świętego - 1. dzień odpustu parafialnego.

11.30 Suma odpustowa w intencji parafian i gości.

28 NMP Matki Kościoła - 2. dzień odpustu parafialnego.

Msze św. 6.00, 8.00, 10.00 - za parafian i 19.00 - za zmarłych parafian.

Uwaga! Od 1 maja do 31 sierpnia Msze św. wieczorne będą odprawiane o godz. 19.00.

Z ŻYCIA WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W rubryce tej pragniemy informować czytelników o radosnych i smutnych wydarzeniach z życia naszej wspólnoty parafialnej. Chrzty, śluby i inne sakramenty, ważniejsze jubileusze i uroczystości oraz pogrzeby, to istotne momenty w życiu każdego z nas, to ich suma stanowi o kondycji duchowej parafii.

Sakrament chrztu świętego

„Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” - tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: Laura Zuzanna Świerczek, Marek Andrzej Smętek, Rafał Henryk Smętek, Julia Lidia Struś, Magdalena Anna Wolska, Julia Bobko, Zuzanna Natalia Barchanowska.

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Danuta Wiertelorz I. 46

Maria Skopek I. 65

Katarzyna Łukasiewicz I. 92

Henryk Strózek I. 54

Lucja Smolnik I. 66

Wanda Roman I. 55

Ginter Bieniek I. 73

Niech spoczywają w pokoju.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła - ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

Strona internetowa: www.duchaswietego-kk.pl

ISSN 1732-6885 **Zapraszamy do współpracy**

„Zdało się oczom głupich, że pomarli,
zejście ich poczytano za nieszczęście
i odejście od nas za unicestwienie,
a oni trwają w pokoju.” (Mdr 3, 2–3).

O ZMARTWYCHWSTANIU TROCHĘ INACZEJ

Tak się złożyło, że w okresie minionego Wielkiego Postu uczestniczyłem aż w czterech ceremoniach pogrzebowych. W pogrzebach osób z dalszej rodziny. Były to cztery dni, kiedy codzienny kierat spraw i problemów trzeba było odstawić do kąta, przystanąć, spojrzeć na życie ludzi żyjących obok, spojrzeć za siebie i przed siebie. Zapytasz drogi czytelniku, dlaczego z okazji najbardziej uroczystych Świąt Wielkanocnych wracam do czasu postu i śmierci. Wielkanoc to czas radości ze zwycięstwa Pana nad śmiercią i jest tak radośnie, wiosennie. Świątymy pokarmy, cieszymy się życiem, snujemy plany na lato. Skłoniły mnie do takiej refleksji słowa jednego z kaznodziej, że śmierć należy do życia. Śmierć jest elementem życia i nie ma śmierci bez życia, ani życia bez śmierci. No i to odwieczne pytanie: „co potem?”

Człowiek ma chyba wpisane w swoją istotę przekonanie, że śmierć nie może być zwykłym końcem, skoro nawet w najdalszych i najstarszych kulturach mamy do czynienia z kultem przodków. A zmarli często zaopatrywani byli na drogę w przedmioty codziennego użytku. Jest to więc instynktowne przekonanie, że TAM jest też życie. Pozostaje jednak tajemnicą – „jakie?”

Pozostaje tajemnicą dla tych, którzy nie zaufali i nie uwierzyli, że Bóg zesłał Syna, aby ten odkupił świat, a zmartwychwstając wskazał nam cel naszego istnienia. Tak więc, dla chrześcijanina tajemnicą pozostaje tylko to, czy i kiedy znajdzie się wśród oglądających Chwałę Pana.

Nie ma życia bez narodzin, nie ma śmierci bez życia, ale nie ma też

zmartwychwstania bez śmierci. Nawet Bóg, aby Zmartwychwstać, musiał przeżyć trwogę konania. Nawet Chrystus nie dysponował swoim życiem i swoją śmiercią. Widzimy to w Ogrójcu, kiedy modlił

się do Ojca, aby oddalił kielich cierpienia i śmierci, to ta decyzja należała do Ojca. Widocznie, nie było innej drogi do Zmartwychwstania.

Minęło kolejne dwadzieścia wieków i ludzie „postępowi” twierdzą wszem i wobec, że panem i życia i śmierci jest człowiek. A przecież żyją jeszcze ludzie pamiętający czasy „nadludzi”, którzy byli panami życia i śmierci. Jednak wyrosło

już nowe pokolenie, któremu można wmawiać, że życie powinno się zacząć i kończyć, kiedy orzeknie o tym Wysoki Trybunał w Brukseli lub sąd, bądź pan doktor, a właściwie to JA. Jak więc młody człowiek ma kształtować swoje sumienie, kiedy co innego mówi tato i mama, co innego pani w szkole, co innego ksiądz na lekcji religii, co innego kolezdy i co innego pan profesor w telewizji, co innego norma prawna i co innego norma moralna.

Przyszło mi na myśl stare przysłowie, że „najlepiej łowić ryby w mętnej wodzie”. Tak właśnie wygląda kolejne polityczne zamieszanie wokół sprawy ochrony życia, całkowicie pozbawione rzeczowej dyskusji, której zresztą nigdy przedtem nie słyshałem.

Minęła właśnie druga rocznica śmierci Jana Pawła II, człowieka którego autorytetu nie ośmielają się kwestionować prawie wszyscy Polacy. Dlaczego więc w praktyce kwestionowana jest jego nauka o cywilizacji życia, którą przeciwstawiał szerzącej się cywilizacji śmierci. Byłbym jednak człowiekiem bardzo małej wiary, gdybym nie ufał mądrości Jana Pawła II, który z taką nadzieją patrzył na wrażliwość ludzi młodych.

Oby tylko młodzi Polacy nie poszli na skróty.

Zawierzmy więc przyszłość Chrystusowi Zmartwychwstałemu, który śmierć zwyciężył a nam otworzył bramy zbawienia. Alleluja!

Czego życzy sobie i Wam

Konserwatysta

SPOTKANIE SENIORÓW

W sobotę 3 marca br. odbyło się spotkanie seniorów, w którym wzięły udział 32 osoby. Podczas spotkania oglądaliśmy 2 filmy, które wprowadziły nas w klimat wielkopostny. Pierwszy film zapoznał nas z sanktuarium na Świętym Krzyżu, gdzie znajdują się relikwie Drzewa Krzyża, które jak głosi legenda książę Emeryk (syn króla Stefana Węgierskiego) zostawił na Łysej Górze w miejscu, gdzie

znajdował się najstarszy polski klasztor. Klasztor ten został założony w 1006 r. i ma bardzo bogatą historię, którą seniorzy mogli poznać poprzez projekcję filmową.

Drugi film opowiadał o świętości życia Joanny Beretty Molli, która, ratując życie swojego 4 dziecka, sama umiera w wigilię Niedzieli Bożego Miłosierdzia. Świadectwo jej życia jako lekarza, żony

i matki jest dla nas wezwaniem do kształtowania naszego życia zgodnie z naszym powołaniem. Papież Jan Paweł II ogłosił ją świętą 16 maja 2004 r., a relikwie świętej niosła do ołtarza jej córka. Bardzo ważne są słowa św. Joanny Molli: „Jeśli miłość nic nas nie kosztuje, to znaczy, że nie kochamy wcale”.

Dziękuję wszystkim seniorom za przybycie, a paniom z Parafialnego Zespołu Caritas za przygotowanie poczęstunku.

tekst: **ks. Jarosław**